

Petőfi Sándor oldalági rokonainak második találkozója

(Kiskunfélegyháza, 2019. május 18.)

Petőfi Sándor egyetlen gyermeke, Zoltán fiatalon és utód nélkül hunyt el. Öccsének, Istvánnak sem volt gyermeke. Mivel azonban Hruz Máriának, a „*legszeretőbb anyá*”-nak 7 (?), Petrovics Istvánnak, a „*jó öreg kocsmáros*”-nak 8 (vagy 9?, vagy 10?) testvére volt, még a XVIII. és a XIX. századi magas gyermekhalandóságot figyelembe véve sem volt merész Borzák Tibor kecskeméti újságíró feltételezése, hogy unokatestvéri ágon elég sok olyan rokona lehetett Petőfinek, akiknek leszármazottai köztünk élnek, s remélhetőleg tudnak is a rokonságról.

Borzák Tibor az előadását tartja
(Gulyás Sándor felvétele)

Dr. Andrásfalvy Bertalan és dr. Petheő Judit a találkozón (Gulyás Sándor felvétele)

Borzák Tibor kitarató kutatómunkája eredményeként a Petőfi-emlékévben, 2008-ban Kecskeméten Petrovicsok és Hruzok emlékezhetek költőóriás rokonukra, találkozhattak, ismerkedhettek, rácsodálkozhattak egymásra, illetve a több méter hosszú családfakígyóra. (Egyébként a rokonok közt alig van olyan, akinek a családneve Hruz vagy Petrovics.)

A kecskeméti összejövetel után is folytatódott a kutatás: levéltárakban megőrződött titkokra derült fény, családi visszaemlékezések, legendák szolgáltak újabb érdekességekkel, s új rokonok is jelentkeztek.

Tíz év elteltével sor kerülhetett a Petőfi-rokonok második találkozására, ezúttal Kiskunfélegyházán. Borzák Tibor beszámolóján kívül a konferenciának négy felkért előadója is volt. Dr. Petrovics István történész, c. egyetemi tanár *A bólyi Petrovicsok*, dr. Petheő Judit ny. közgazdász, tanár *Herpay Gábor helytállása*, dr. Bognár Zoltán történész, egyetemi docens *A Petrovics–Petőváry család*, dr. Andrásfalvy Bertalan, néprajzkutató, professor emeritus pedig *Közös őseinkről (A Hruz–Hruz rokonság emlékei)* címmel tartott vetített képes előadást.

A konferencián 50 regisztrált rokon vett részt, legalább ugyanennyi velük érkező családtaggal, vendéggel együtt. Az előadá-

A rendezvényen résztvevők egy csoportja (Gulyás Sándor felvétele)

sok után Dinnyés József „*daltulajdonos*” megzenésített Petőfi-versekkel örvendeztette meg a népes társaságot. A helyszínen az érdeklődők megvásárolhatták Borzák Tibor 2016-ban megjelent, *Rokonom, Petőfi* című, igen érdekes és szép kivitelű könyvét.

A délutáni programban leleplezték a Kiskunfélegyháza nevezetes Hattyúházán (ebben bérelt annak idején mézsárszéket Petrovics István) lévő, a Petőfi-szülők tiszteletére elhelyezett emléktáblát, megkoszorúzták a Petőfi Sándor Emlékház emléktábláját és az udvarában lévő Petőfi-szobrot. A rendezvény befejezésekként itt nyílt lehetőség ismerkedésre, kötetlen beszélgetésre, riportok készítésére, s természetesen magát a múzeumot is mindenki – szak-szerű vezetéssel – megismerhette.

Petheő Judit

In memoriam

Búcsú dr. Gulyás Éva néprajzkutatótól **(1946–2019)**

Földi pályafutásunk véges, ezt jól tudjuk mindnyájan. S mégis, ha eltávozik közülünk egy számunkra kedves személy, végtelen szomorúság tölti el szívünket, s ha lehetne, visszafordítanánk az idő kerekét.

Fájó szívvel vettük a hírt, hogy dr. Gulyás Éva néprajzkutató, a szolnoki Damjanich János Múzeum egykori munkatársa 2019. január 8-án, életének 73. évében befejezte földi életét.

Gulyás Éva a Tisza-parti városban, Szolnokon született 1946. december 25-én, s egész életén át hűséges maradt szülővárosához. Eredetileg nem néprajzosnak készült. Magyar-latin szakon tanult a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemen, a néprajz egyetemi éve alatt került a látókörébe, de egész életére megbabonázta. Tanulmányai befejeztével egy évet ugyan Békéscsabán töltött, de hamarosan visszakerült Szolnokra, ahol a Damjanich János Múzeumban kapott állást mint néprajzos muzeológus. Munkáját nagy lelkesedéssel, kitartással és elkötelezettséggel végzete. Folyamatosan gyűjtött terepen és bekapcsolódott a jársági, kiskunsági, szigetközi, Tisza II., a palóc és a gömöri kutatásokba.